

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2021. június 6.

XIX. évfolyam 22. szám

Krisztus Szent Teste és Vére vasárnap

„Veszem az üdvösség kelyhét, és az Úr nevét hívom segítségül.”

Egyházközségünk hirdetése:

Június 6. Krisztus Szent Teste és Vére, Úrnapja:

08:00 – Élő gyermekek

10:00 – +Iré

19:00 – +Réka

Gitáros mise

A szentmise olvasmányai:

Kiv 24,3-8

Zsolt 115

Zsid 9,11-15

Mk 14,12-16.22-26

Június 7. Évközi 10.hét hétfő:

06:30 – +József

Élő Kitti és Dávid

Június 8. Évközi 10.hét kedd

Prágai Szent Ágnes

Boldog Sándor István, szerzetes
és vértanú

06:30 – Élő Bianka

+Miklós

Június 9. Évközi 10.hét szerda:

Szent Efrém egyháztanító

06:30 – +Livia

Élő Zsolt és családtagok

Június 10. Évközi 10.hét

csütörtök:

06:30 – Élő Barnabás és

családtagok

Hálából a Szűzanyának

18:30 – 19:30 - Szentségimádás

Június 11. Évközi 10.hét péntek:

Jézus Szentséges Szíve

18:00 – 19:00 Gyóntatás

19:00 – +Márta

Június 12. Évközi 10.hét szombat:

19:00 – Élő Dorka és Ágnes

+Ilona és családtagok

Élő Antal

Június 13. Évközi 11.

vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 –

19:00 –

Könyvújdonság

a keresztény küldetésről

Megjelent

Mirk Istvánnak - a Szent István

Társulat forgalmazásában a

"keresztény küldetés"-ről szóló

"Menjete! Úgy küldelek

benneteket, mint

bárányokat a farkasok

közé" (Lk 10.3)

című kötete.

Örömmel ajánljuk mindenki

számára - információkban

gazdag teológiai olvasmányként

- a keresztségben kapott

küldetésünk felizzítására.

A szentmisék után

kedvezményes áron

hozzáférhető a sekrestyében.

A pápa szerdai katekézise:

Jézus minden imádság

modellje és lelke

A Vatikáni Palota Damaszus-

udvarán tartotta meg Ferenc pápa a

szerdai általános kihallgatást több

száz zarándok jelenlétében. Az

imádságról tartott sorozatának 36.

témája Jézust állította a

középpontba, mint minden

keresztény ember imádságának

modelljét és lelkét. A Szentatya az

evangéliumok tanítását vette sorra,

ahogy az imádkozó Jézust

bemutatják, könyörgéseinek a
szándékával együtt.

Az apostolok választásának egyetlen szempontja az imádság

Az evangéliumok bemutatják nekünk, hogy az imádság milyen alapvető dolog volt Jézusnak az apostolokkal való kapcsolatában – kezdte beszédét Ferenc pápa. Ez már rögtön azok kiválasztásakor kiténik, akik később apostolok lesznek. Lukács evangélista éppen az imádság konkrét összefüggésébe helyezi a kiválasztásukat: „Azokban a napokban történt, hogy kiment a hegyre imádkozni. Az egész éjszakát Isten imádságában töltötte. Amikor megvirradt, odahívta magához tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, s apostoloknak nevezte őket: Simont, akit Péternek hívott, testvérét, Andrászt, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, Mátét és Tamást, Alfeus fiát, Jakabot és a Zélótának nevezett Simont, aztán Júdást, Jakab testvérét, és a karióti Júdást, aki később árulója lett”. (Lk 6,12-13). Jézus azután választja ki őket, hogy az egész éjszakát imádságban töltötte. Úgy tűnik, hogy a választásnak az imádságon kívül nincs más kritériuma, egyedül az Atyával folytatott párbeszéd. Annak a megítélésében, hogy miként viselkednek az apostolok később, a választás nem tűnik a legjobbnak, hiszen mind elmenekültek és elhagyták őt a Passió előtt. Ám éppen ez, főként Júdás, aki később elárulja, mutatja meg, hogy ezek a nevek be voltak írva Isten tervébe.

Jézus az Atyával folytatott imában a szívében hordja az apostolokat, tévedéseikkel együtt

Jézus életében állandóan felbukkan a barátai javára mondott imádság. Az Apostolok időnként aggodalmat keltenek benne, de Jézus, minthogy az Atyával folytatott imában tőle kapta őket, a szívében hordja az

apostolokat, tévedéseikkel együtt, még az eleséseikben is. Mindebben megláthatjuk, hogy Jézus a mesterük és barátjuk, aki mindig kész arra, hogy türelemmel várja a tanítvány megtérését. Ennek a türelmes várakozásnak a csúcsa a „szeretet vászna”, melyet Jézus szőtt Péter körül. Az utolsó vacsorán mondja neki: „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon benneteket, mint a búzát. De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet.” (Lk 22,31-32). Megdöbbenő azt tudni, hogy éppen a meghátrálás pillanatában nem szűnik meg Jézus szeretete. Ferenc pápa a szokásos benső ellenvetést tevő párbeszédben jelezte: Jézus továbbra is szeret és imádkozik értünk, ha halálos bűnben vagyunk. Még ha a legromdább dolgot csináltam és a legsúlyosabb bűnt is elkövettem, Jézus szeretete és imádsága akkor sem szűnik meg senki iránt, sőt még intenzívebben folytatja azt és mi vagyunk imádsága középpontjában. Erre mindig emlékeznünk kell: Jézus imádkozik értem az Atya színe előtt és megmutatja neki az értem viselt sebeket, hogy megmutassa az Atyának üdvösségünk árát, mert ez az a szeretet, amit irántunk táplál. Igen, Jézus most ebben a pillanatban is imádkozik értünk. Ez nagy bizonyosságot ad, amire nagy szükségünk van – fűzte hozzá szabadon Ferenc pápa, majd folytatta katekézise gondolatmenetét.

Az imádság a világosság és erő egyetlen forrása

Jézus imádsága pontosan visszatér útja döntő pontján, amikor meggyőződik apostolai hitéről. Hallgassuk meg ismét Lukács evangéliumát: „Amikor egyszer egyedül imádkozott, csak tanítványai voltak ott vele, megkérdezte tőlük: „Kinek tartanak engem az emberek?” Ezt válaszolták: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, mások szerint a régi próféták közül támadt fel valaki.” Most hozzájuk fordult: „Hát ti?” Péter válaszolt: „Az Isten Föltentje vagy.” Rájuk parancsolt, hogy ezt ne mondják el senkinek. „Mert – mondta – az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, főpapok és írástudók nem ismerik el, megölik, de harmadnap feltámad.” (Lk 9,18-21). Jézus küldetése nagy fordulatait mindig imádság előzi meg, de nem csak úgy futólag, hanem

intenzív, hosszú imádság. Ezekben a pillanatokban mindig imádkozik. Úgy tűnik, hogy a hit felülvizsgálata a cél, ellenben a tanítványoknak egy megújított kiindulópontot jelent, mert ettől kezdve, Jézus mintha tónust váltana a küldetésben, mert nyíltan beszél nekik szenvedéséről, haláláról és feltámadásáról. Ebben az összefüggésben, mely ösztönösen ellenérzést vált ki az apostolokban és bennünk is, azt olvassuk az evangéliumban, hogy az imádság a világosság és erő egyetlen forrása. Még intenzívebben kell imádkoznunk, mindahányszor az utunk meredeken emelkedni kezd – emelte ki a pápa.

Mindig az imádságból jön a felhívás, hogy hallgassunk Jézusra

Miután Jézus meghirdette a tanítványainak, hogy mi vár rá Jeruzsálemben, kerül sor a Színeváltozás jelenetére: „Beszéde után mintegy nyolc napra történt, hogy kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni. Míg imádkozott, külseje teljesen átváltozott, ruhája fehér lett és ragyogó. És íme, két férfi beszélgetett vele: Mózes és Illés. Megdicsőülten jelentek meg, és a haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenvednie”. (LK 9,28-31), vagyis a Passió. Tehát Jézus dicsőségének ez az elővételezett megnyilvánulása imádságban történt, amikor Jézus elmerült az Atyával való közösségben és teljesen belesimult szeretete akaratába, az üdvösség tervébe. Ebből az imádságból ered és hangzik fel a világos szó a három érintett tanítványhoz: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” (Lk 19,35). Mindig az imádságból jön a felhívás, hogy hallgassunk Jézusra – húzta alá nyomatékkal Ferenc pápa.

Jézus imája tart meg minket az életben

Az evangéliumnak ebből a gyors áttekintéséből megérhetjük, hogy Jézus nem csak azt akarja, hogy imádkozzunk úgy, ahogy ő imádkozik, hanem arról is biztosít minket, hogy ha az imádságban folytatott fáradozásaink hiábavalóak és hatástalanok lennének, mi azért mindig számíthatunk az ő imádságára. Legyünk tudatában annak, hogy Jézus imádkozik

értünk! Ferenc pápa szabadon megemlíttette, egyszer egy derék püspök mesélte neki, hogy élete egy nehéz pillanatában feltekintett a bazilika magasába és ott látta ezt a feliratot, mely Jézus szavát idézte: „Péter, én imádkozni fogok érte”. Ez erőt és bátorítást adott neki. Ez történik velünk is, ha tudjuk, hogy Jézus imádkozik értünk, most is, ebben a pillanatban is. Gyakoroljátok ezt az emlékeztetőgyakorlatot! – kérte a pápa. Nehézségben, szétszórtság idején: Jézus imádkozik értem. Igen, ez igaz, mert ő maga mondta. Jézus imája tart meg minket az életben, amit ő értünk mond, mindenkiért, név szerint, az Atya színe előtt, miközben megmutatja neki a sebeit, üdvösségünk árát. Ahogy a Katolikus Egyház Katekizmusa tanítja: „Jézus imája teszi a keresztyény imádságot hatékony kérészé. Ő a példaképe. Bennünk és velünk imádkozik. Ha a Fiú szíve csak azt keresi, ami az Atyának kedves, a fogadott fiak szíve hogyan tapadhatna inkább az ajándékokhoz, mint az Ajándékozóhoz? Jézus értünk, helyettünk és a javunkra is imádkozik. Minden kérésünket egyszer s mindenkorra befoglalta a kereszten elhangzott kiáltásába, és az Atya az Ő föltámadásában meghallgatta azokat, és ezért nem hagy föl a közbenjárással értünk az Atyánál. Ha a mi imádságunk bizalommal és gyermeki merészségével egyesül Jézus imádságával, mindent elnyerünk, amit az Ő nevében kérünk, és még többet, mint ezt vagy azt a dolgot: magát a Szentlelket, aki minden adomány foglalata” (KEK 2740-2741). Még ha az imádságunk csak dadogás is és a hitünk ingadozik, soha ne szűnjünk meg bízni benne, mert ő imádkozik értünk. Jézus imájától támogatva a mi félénk imádságaink sasszárnyakra támaszkodnak és az égig emelkednek. Ne felejtjük: Jézus imádkozik értünk, most is, a próbatétel idején, a bűn során is. Jézus nagy szeretettel imádkozik értünk – jelentette ki és zárta egyúttal szerdai katekézisének Ferenc pápa.

P. Vértesaljai László SJ – Vatikán